

Forfatter: Grundtvig, N. F. S.

Titel: Udrag fra Kiærminder til Kong Frederik den Sjettes Krands

Citation: Grundtvig, N. F. S.: "Grundtvigs værker", i Grundtvig, N. F. S.: *Grundtvigs værker*, Faculty of Arts, Aarhus University, s. 38. Onlineudgave fra Grundtvigs Værker: https://tekster.kb.dk/catalog/gv-1840_653-txt-shoot-idm1484/facsimile.pdf (tilgået 04. august 2024)

Anvendt udgave: Grundtvigs værker

Ophavsret: Materialet er dedikeret til public domain. Du kan kopiere, ændre, distribuere og fremføre værket, også til kommercielle formål, uden at bede om tilladelse. Husk dog altid at kreditere ophavsmanden.

[Læs CC0-erklæringen](#)

til den kun alt for videntlige Urolighed i Livet, Forvirring i Tvangsangen, og bestandig Tvefamp paa Liv og Død mellem Gammelt og Nyt, som vi af Erfaring kiende, saa falder dog ethvert Udtroep om virkelige og virksomme Aander nødvendig meget dunkelt, om ikke belemret, ved Overgangen fra den Statteborger, Eftestober og Begorime-Tid, der sidst var oppe, en Tid, der vist nok i levende Live ogsaa havde sine gode Sider, men er nu kun et selvmødfigende Gienfærd, og var altid saa forstavelig aandeløs, at den kaldte Bogstav-Skrift Aand, Penge Sjælen i al Bedrift og Oplysning den rette Forklaring. Vi vil derfor lade det staa ved sit Værd, hvad der var de skjulte Aarsager til den store Overgang, og kun dvæle ved Tanken om, hvortil Overgangen skal være, hvad lykkeligtvis ei er klarere nogensteds end netop i Danmark; thi her var det aabenbar en Fritalenheds, en Boudraads og folkelige Oplysnings-Tid, der vilde afløse den Forrige, og at denne maa vinde sin rette Stikelse hos os, det er jo i Danste Samfund vert indertlige Drist og vert løse Haab, saa her kan Overgangen i Sjette Fredriks Dage aldrig kaldes for stor, eller Kostat over dens kongelige Ledet findes overdræven. Det er nemlig selkklart, at denne Overgang kan aldrig lykkes uden ved en ligesaa glædelig som vidunderlig Opstandelse i Helle-Aanden fra Vilds-Tid, da hverken Boud-Aldel eller hjortelig Fritalenhed eller folkelig Oplysning er mulig, uden Moder og maalets Thronbestigelse og Dyrkelse i Aand

og Sandhed, eller uden Oplivelsen af alle de stene Minder, hvori Folket spreder sig, kort sagt: uden Folkelighedens Sier over alt Fremmed, Naturlighedens over alt det Kunstlede.

At nu denne levende Fritalenheds, hjemmegjerte Boudraads og folkelige Oplysnings-Tid vilde ghesalte sig i Danmark ikke blot roligere og mildere, men ogsaa ægtere og ædlere end andensheds, det var nu vist nok snart i tredive Aar mit lyse, velgrundede Haab, velgrundet, hvad enten jeg saae tilbage til Danmarks Fortid og prøvede Roden hvoraf Stammen oprandt, eller jeg saae op til Fritalenhedens og den folkelige Oplysnings kongelige Belynder, Boud-Bennen paa Gnevold's-Thronen, Frederik den Sjette, der netop var en Fyrste, som hvert Folk maatte ønske sig ham, og talte Himlen for og ønske mange Aar, under en saadan Gievring, hvis lofkelige Udfald for største Delen og hvis milde Udvikling ganske berede paa, at Folket har en æflet og æret Fyrste, som i Grundten er det Nyes oprigtige Belynder, men har dog baade Sindighed og Fasthed til at bevare den udoortes Eigerægt mellem de stridige Elementer, og vinder Tid til at foreberede Udfaldet med sagte men sikke Skridt. Og at denne Roes over Frederik den Sjette ei er en af de sædvanlige Kostaler over Levende og Døde, men hans fortjente Eftermal, det ser man deraf, at man baade først og sidst i hans Regierings-Tid kan opvise flere kiendsgierninger, som saae i levende Sammenhang og udgjore paa Kongens Side Ræmpe-Skridt:

